

کلاف

ضمیمه نوجوان

شماره ۶۹ ■ ۱۸ شهریور ۱۴۰۰

نوجوان
کلاف

یادداشت

ماجرای یک عرض ارادت

محمد جواد
توسلی
روابط عمومی
ماوا

همان طور که عاشقانه ها، مرثیه ها و عرض ارادت ها در گذر زمان تغییراتی داشته اند، هر نسل احساساتش را به شیوه خودش بیان کرده واز سبک های ادبی تا ترانه های جدی و کوچه و بازاری و نوحه ها و سرودهای آیینی همه گواهی هستند بر این که هر نسل به شیوه خودش زیسته، عاشقی کرده، جهان را درک کرده و بعد هم مرگ را تجربه کرده است. تغییر نسل و زبان هر نسل، واقعیتی است که به وضوح در جامعه دیده ایم. شاید برای شما هم پیش آمده باشد که میانه گفت وگو با یک دهه هشتادی به خودتان بیایید که چیزی حدود ۵۰ درصد محتوای گفت وگو را دارید حدس می زنید. البته همه دهه هشتادی ها که حالا طیف نوجوان را تشکیل می دهند اینگونه نیستند ولی تقریباً آنهایی که وارد متوسطه دوم شده اند عموماً از واژه ها و اصطلاحات جدید و امروزی در کلامشان زیاد استفاده می کنند.

البته هر سنی اقتضای خودش را دارد ولی حکایت عشق به حضرت ابا عبد... الحسین (ع) در هر عصر و نسلی به شکلی بوده و روز به روز هم بیشتر شده است اما نوع زبان و بیان این ارادت کمی تغییر کرده است.

ما در مرکز موسیقی موسیقی ماوا تلاش کردیم تا پیوند نسل جدید را با نسل های قبل به تصویر بکشیم و معتقدیم باید گذاشت نسل جدید هم در کمال ادب و احترام، عشق و ارادت خود را به امام حسین (ع) و آرمان هایش بیان کند. ما چاره ای نداریم جز این که تغییرات امروز جهان و سبک زندگی نسل های تازه را بپذیریم و البته در کنارش وظیفه داریم که بتوانیم مفاهیم ارزشمند جامعه مان را به بچه ها ارائه کرده، با زبان خودشان و ابزارهای خودشان بیان کنیم و اجازه بدهیم آنها هم این مسیر مقدس را از آن خودشان بدانند. اگر این نیاز مهم را نفهمیم و اکنون برایش چاره ای نکنیم، تربیت فرهنگی این نسل ها را در سن مهم نوجوانی از دست داده ایم، کمترین که این اتفاق تا حدود زیادی هم رخ داده است و ما با قشر وسیعی از نوجوانان نتوانسته ایم آن گونه باید ارتباط برقرار کنیم و اکنون این جای خالی را افراد دیگری پر کرده اند. نمآهنگ «دهه هشتادیا» با نگاه به مخاطب نوجوان بارده سنی ۱۰ تا ۱۴ سال تولید شد. نوجوانی که شاید از خانواده مذهبی نباشد و جلسات روضه هفتگی نرود ولی عشق و ارادت قلبی خود به امام حسین (ع) را با ادبیات خود در فضای متفاوت مثل گیم نت بیان می کند و دوست دارد این عاشقی را به رخ همه بگذرد. از ابتدای ورود به این حوزه می دانستیم که با مسیر طی نشده و پر چالشی رو به رو هستیم و بدون اشتباه نخواهیم بود. به همین دلیل نیز با آغوش باز شنوای نظرات، انتقادات و پیشنهاد های مخاطبان دهه هشتادی و صاحب نظران هستیم. به امید آن که این نقد و نظر کمک کند تا بخش عظیمی از مخاطبان نوجوان که کمتر در جامعه ما مورد توجه قرار می گیرند در تولید محصولات جدید دیده شوند و این بی توجهی که فاصله های بین نسلی را در جامعه و خانواده ایجاد کرده است روز به روز کمتر شود.

اولین سوالی که با انتشار این اثر مطرح شد درباره عنوان آن بود. اگر از چند تا نوجوان دهه هشتادی هم که دستی بر آتش تولید دارند بپرسی می دانند که باید یک تناسبی بین اجزای مختلف یک محصول وجود داشته باشد. موزیک ویدئوی دهه هشتادیا متأسفانه در انتخاب نام، این ملاک را رعایت نکرده است. به عبارت ساده، دهه هشتادی ها یک نسلند با هزار ایده و ویژگی شخصیتی و دیدگاه و... پس نسبت آنها با یک مفهوم خاص مثلاً محرم، نمی تواند نشانگر تمام شخصیت آنها باشد که عنوان اثری با این موضوع را بخواهیم به طور کلی بگذاریم «دهه هشتادیا». شاید آریا که در صفحه بعد با او گفت وگو کردیم، در آهنگ خودش بهتر به مفهوم دهه هشتادی نگاه کرده باشد. با این حرف ها که: «ما دهه هشتادیا گودزیلا نیستیم به خدا / سوژه شماییم و جیک مونم درنمیاد...» و تازه بیشتر از این که بخواهد نسخه کلی بیچد و به خودش اجازه دهد همه نوجوان های این نسل را با این همه طیف وسیع، در یک عبارت جا دهد، اغلب خودش را مثال می زند و می گوید: «دوست دارم ستاره ای شم که همه نگاه کنن / کی میگو آدم کوچیکا نباید تلاش کنن».

وقتی کار منتشر شد، مخالفانی داشت. شاید خود تولیدکنندگان اثر هم فکرش را می کردند که عده ای نگران بی حرمتی به ساحت امام حسین (ع) شوند. اما ایده دقیق شان این بود که باید زبان نسل نو را دریافت و مسائل جدی و حتی عقیدتی را هم با زبان آنها گفت و لو این که گروهی سنتی با این موضوع به راحتی کنار نیایند. تیترو تیترو جذاب و درستی است اما آیا واقعا این اتفاق افتاده است؟ اصلاً سوال اصلی اینجاست که آیا در ذهن دهه هشتادی ها امام حسین (ع) آن قدر بدون تصویر است و به اصطلاح هیچ پس زمینه در فکر این نسل در مورد اهل بیت (ع)، امام حسین (ع)، دهه اول محرم و امثال آن وجود ندارد و ما باید تازه یک تصویر جذاب برای آنها ایجاد کنیم؟ شما کافی است به دور و بر خودتان نگاه کنید تا جواب این سوال را به راحتی پیدا کنید. مساله ای که خیلی روشن است این است که حتی لات ها و اراذل و بی قید و بند ترها هم محرم برایشان معنی روشنی دارد. نمونه اش تصویری که از سینه زنی خالصانه یک معتاد در فضای مجازی وایرال شد و چه زیبا امام حسین (ع) دستش را گرفت.

نقاط مثبت و منفی موزیک ویدئوی «

حاشیه های یک

نمآهنگ «دهه هشتادیا» در شرایطی منتشر شد که تنها همان که درباره رزم نوجوان کربلا می خواند: «جنگ نمی کنه، زبان نسل امروز را پیدا کنند و جوری مفاهیم مختلف را هشتادیا هم به چشم می خورد. شاید بشود این تلاش را تولیدکنندگانش بگوئیم. و البته خوشحال بود از این که تعداد پیدا می کند و می خواهند قدم های جدی تری در این مسیر بمروری کنیم. با این مقدمه، نگاهی به این اثر بیندازیم.

ما دهه هشتادی ها را نمی شناسیم. این یک شعبه گروهی را صادقانه و خالص است پای تولید مح رنگ و بوی جدید برای انصافا رنگ و لعاب که می کنی می گویی ده نرفته اید سراغ یک محزون. این که نوجو سر و شکل امروز پذیرش را نشان داده اند ب تریک دارد. گرچه نباید غاف

پای حرف های علی شمس، تهیه کننده کلیپ دهه هشتادیا

خوشحالم که با این اثر همه یاد دهه هشتادی ها افتا

باید قلمه کشی کنند؟! یا حتما باید انتخابات باشد؟

چرا اسم پروژه دهه هشتادی هاست؟

چون مساله مادر این نمآهنگ دهه هشتادی هاست. اسمش را گذاشتم دهه هشتادی ها تا آنها کمی مطرح شوند.

تولید این اثر با چه پشتوانه مطالعاتی صورت گرفت؟

این اولین کاری نیست که در این حوزه داشتم. من خودم تا به حال کار غیر نوجوان نساختم و عمرم را گذاشتم در این حوزه. در این حوزه بسیار جست و جو کردم و با دغدغه مندان صحبت کردم. در خصوص این اثر از ظرفیت دکتر سید بشیر حسینی استفاده کردیم

انگیزه تولید اثر چیست؟

دلم می خواست یک عده آدم که در این کشور زندگی می کنند و جمعیت میلیونی دارند، دیده شوند. این جمعیت میلیونی دهه هشتادی ها، در حالی هیچ وقت دیده نمی شوند که حتی جمعیت معتادها هم در کشور ما صدایشان تا سازمان ملل رسیده است! واقعا تفریح متناسب دهه هشتادی ها چیست؟ واقعا چه کسانی در این کشور دلسوز این قشر هستند؟ برای همین در نمآهنگ خیلی روی دیده شدن مانور دادیم. انگار تا اتفاق عجیب و غریبی برای این قشر نیفتد دیده نمی شوند. حتما